

3. Regulamentele citate anterior pot fi interpretate în sensul că producătorul agricol a cărui exploatare se află pe teritoriul Comunității dar care vrea să își înceteze activitatea în viitor (după ce va fi utilizat subvenția) nu are dreptul să beneficieze de un ajutor?
4. Cum trebuie să fie interpretată noțiunea de statut juridic deținut în temeiul dreptului național, în sensul celor două regulamente citate anterior?
5. Statutul juridic deținut în temeiul dreptului național include și statutul juridic care reglementează modul eventualei încetări a activității producătorului agricol (sau a grupului de producători)? Astfel, dreptul maghiar prevede câte un statut juridic diferit pentru posibilele situații de încetare a activității (proceduri de concordat, de faliment și de lichidare).
6. Pot fi prevăzute în mod distinct și în totală independență unele de celelalte condițiile de solicitare a plății (comunitare) unice la suprafață și condițiile de solicitare a unui ajutor național suplimentar? Ce legătură există (sau poate să existe) între principiile, regimurile și obiectivele celor două tipuri de subvenții?
7. Se poate exclude de la beneficiul ajutorului național suplimentar un grup (sau un producător individual) care întrunește condițiile pentru acordarea plății unice la suprafață?
8. Domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1259/1999 include, în temeiul articolului 1 din acesta, și ajutorul național suplimentar, având în vedere că ceea ce nu se finanțează decât în parte prin FEOGA se finanțează prin intermediul ajutorului național suplimentar?
9. Un producător care funcționează efectiv și în deplină legalitate și a cărui exploatare se află pe teritoriul Comunității are dreptul la un ajutor național suplimentar?
10. În cazul în care dreptul național reglementează procesul de încetare a activității societăților comerciale prin intermediul unei legislații distincte, această legislație prezintă vreo relevanță din perspectiva ajutorului comunitar (și a ajutoarelor naționale care au legătură cu acesta)?
11. Normele comunitare și naționale care reglementează funcționarea politicii agricole comune pot fi interpretate în sensul că prin acestea trebuie să se creeze un regim juridic complex, care trebuie interpretat în mod uniform și care funcționează potrivit unor principii și unor condiții identice?
12. Domeniul de aplicare determinat prin articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3508/92 și prin articolul 10 litera

(a) din Regulamentul nr. 1259/1999 poate fi interpretat în sensul că, din punctul de vedere al subvenției, intenția producătorului agricol de a-și înceta activitatea pentru viitor și statutul juridic corespunzător intenției respective sunt complet lipsite de relevanță?

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului din 27 noiembrie 1992 de stabilire a unui sistem de gestionare și control integrat pentru anumite regimuri de ajutoare comunitare (JO L 355, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1259/1999 din 17 mai 1999 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în conformitate cu politica agricolă comună (JO L 160, p. 113).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 4 martie 2010 — Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH

(Cauza C-119/10)

(2010/C 134/35)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Frisdranken Industrie Winters BV

Pârâtă: Red Bull GmbH

Întrebările preliminare

1. (a) Simpla umplere a unor ambalaje prevăzute cu un semn (printre altele semnele Bullfighter, Pittbull, Red Horn, devenit Long Horn, și Live Wire) trebuie calificată drept utilizare a acestui semn în lumea afacerilor în sensul articolului 5 din Directiva privind mărcile (¹), chiar dacă umplerea intervine ca prestare de servicii pentru un terț și la cererea acestuia în scopul deosebirii produselor acestui client?

- (b) Întrebarea 1) a) ar primi un răspuns diferit dacă ar fi vorba despre o încălcare prevăzută la articolul 5 alineatul (1) litera (a) sau litera (b)?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1) a), utilizarea semnului poate fi interzisă și în Benelux în temeiul articolului 5 din Directiva privind mărcile dacă produsele prevăzute cu acest semn sunt destinate exclusiv exportului în afara teritoriului (a) Benelux-ului sau (b) al Uniunii Europene și nu pot fi remarcate de public pe aceste teritorii, mai puțin în întreprinderea în care are loc umplerea?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2 (a) sau 2 (b), potrivit cărui criteriu este apreciată existența unei încălcări: percepția consumatorului (consumator mediu, normal informat, suficient de atent și avizat) în Benelux și, respectiv, în Uniunea Europeană, care, în circumstanțele date, nu poate fi identificat altfel decât în mod teoretic sau abstract, sau trebuie să se recurgă în această privință la un alt criteriu, de exemplu percepția consumatorului din țara către care se exportă produsele?

(¹) Prima Directivă a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-121/10)

(2010/C 134/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik, K. Walkerová, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei 2009/1017/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009 privind acordarea de ajutor de stat de către autoritățile din Republica Ungară pentru achiziționarea de terenuri agricole între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013 (¹),

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin adoptarea deciziei contestate, Consiliul a infirmat decizia Comisiei rezultând din propunerea de măsuri necesare prevăzută la punctul 196 din Orientările agricole 2007 și din acceptarea lor necondiționată de către Ungaria, prin care aceasta era obligată să elimine două scheme de ajutor existente pentru achiziționarea de terenuri agricole până cel târziu la 31 decembrie 2009. Sub aparența unor împrejurări excepționale, Consiliul a permis în fapt Ungariei să mențină aceste scheme până la expirarea Orientărilor agricole 2007 la 31 decembrie 2013. Împrejurările invocate de Consiliu drept temeiuri ale deciziei sale nu au, în mod evident, caracter excepțional de natură să justifice decizia luată și nu țin cont de decizia Comisiei în ceea ce privește schemele respective.

În susținerea acțiunii în anulare, Comisia invocă patru argumente de drept:

(a) în primul rând, consideră că Consiliul nu avea competența de a acționa în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE întrucât ajutorul pe care l-a aprobat era oricum un ajutor care exista și pe care Ungaria se obligase să îl elimine până la sfârșitul anului 2009 atunci când a acceptat măsurile necesare propuse de Comisie.

(b) În al doilea rând, Consiliul a săvârșit un abuz de putere întrucât a urmărit să neutralizeze decizia Comisiei privind măsurile de ajutor pe care Ungaria era liberă să le mențină până la sfârșitul anului 2009, dar nu și după această dată, prin menținerea acestora până în 2013.

(c) În al treilea rând, decizia contestată a fost adoptată cu încălcarea principiului cooperării loiale aplicabil între statele membre, precum și între instituții. Prin decizia adoptată, Consiliul a scutit Ungaria de obligația de cooperare cu Comisia privind măsurile necesare acceptate de acest stat membru în legătură cu ajutoarele existente pentru achiziționarea de terenuri agricole în contextul cooperării instituite la articolul 108 alineatul (1) TFUE.

(d) Prin intermediul ultimului motiv, Comisia susține că s-a săvârșit o eroare vădită de evaluare de către Consiliu, în măsura în care acesta a apreciat că existau împrejurări excepționale ce justificau adoptarea măsurilor aprobate.

(¹) JO L 348, p 55